

[Fritze Teisen.]

nationen er, at det vil betyde en direkte Fare for dets Liv. Men det er efter min Mening ogsaa en af de faa Grunde, som man med Rette kunde anføre. Samvittighedsgrunde er et meget vidt Begreb. Selvfølgelig, kan man tage Hensyn til Folks Følelser, saa bør man gøre det, men man bør ikke gøre det, naar man derved gaar hen og udsætter Samfundet for en meget farlig Smitte.

Jeg mener altsaa — og det er mit Partis Opfattelse — ikke at kunne gaa med til at gennemføre Lovforslaget, medmindre vi ganske klart faar fæstnet de enkelte specielle Tilfælde, som skulde kunne tjene som Undskyldning for ikke at ville lade sine Børn vaccinere.

Jeg finder ogsaa ganske i Modsætning til, hvad det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds før anførte, at 4de Stykke i § 1 i Virkeligheden er ganske urimeligt. Det bestemmes dér, at de Mennesker, der skal ansættes i Kommuner, ved Skoler, Børnehjem og ved Transporttjeneste og lignende, skal være vaccineret. Dette er en Bestemmelse, som i Virkeligheden ikke er truffet af sundhedsmæssige Hensyn, for det, at man lader et Barn uvaccineret løbe rundt i Skolen, paa Legepladsen og andre Steder, vil sikkert være til langt større Fare for de øvrige Børn, end det vil være, hvis en Lærer eller en Togfører ikke er vaccineret. Man gør disse Mennesker til en Slags, om jeg saa maa sige, Andenklasses-Mennesker, man sætter et Stempel paa dem. Det er egentlig det, man gør, og det gavner ikke noget sundhedsmæssigt set. Hvis man vil anføre, at det er af sundhedsmæssige Grunde, man har indført denne Bestemmelse, saa maatte man ogsaa have taget ganske andre Folk med, f. Eks. saadanne Mennesker, som har med Fordeling af Fødevarer at gøre, idet der sikkert er en betydelig større Fare for, at disse Mennesker kan bringe Koppesmitte videre end f. Eks. en Togfører.

Der skal altsaa, set fra vort Synspunkt, ganske overordentlig meget til, for at man bør kunne fravige de gældende Regler, fravige den hidtil anerkendte, ogsaa af de statistiske Oplysninger støttede Ordning, den tvungne Vaccination. Kan man i et Udvalg finde en Løsning, hvorved man ganske bestemt fastlægger de faa Undtagelsestilfælde, der efter vor Mening kan være Tale om, skal vi naturligvis gerne yde vor Medvirken, men i den foreliggende Form beklager vi ikke at kunne anbefale Lovforslaget.

Marie Hjelmer: Det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister her har forelagt for Landstinget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Jeg tilstaar, at jeg personlig har næret nogen Ængstelse for, at et Forslag til en ny Vaccinationslov skulde give for let Adgang til at lade Børn slippe for at blive vaccineret, saaledes at Faren for Kopper skulde tiltage i Stedet for, som Udviklingen har været gennem en lang Aarrække, at blive mindre og mindre. Jeg haaber og tror, at Ministeren i de Bestemmelser, vi her taler om, har fundet det rigtige, og jeg vil gerne have Lov til at takke den højtærede Minister, fordi han har fremlagt et saa fyldigt og alsidigt oplysende Materiale for os, som Tilfældet er; det er jo overordentlig nyttigt og behageligt, naar man skal have med et Lovforslag at gøre, at der er gode Oplysninger knyttet dertil.

Udtalelserne fra den skandinaviske Fælleskonference i September 1929 og fra det Vaccinationsudvalg, som Sundhedsministeriet lod nedsætte i 1928, viser jo en saa utvetydig, saa afgjort Overbevisning om Vaccinationens Nødvendighed, at det er indlysende, at Ministeren ikke har turdet foreslaa Vaccinationstvungen ophævet, og jeg vil heller ikke antage, at den højtærede Minister har følt nogen Tilbøjelighed til at gaa saa vidt. Men Regeringen har altsaa anset det for rigtigt at aabne en Ventil i Anledning af den Bevægelse, der som omtalt af de foregaaende Talere er kommet frem og har vokset sig ret stærk her i Landet. Jeg kan nu ikke tro andet end, at de indgaaende, omhyggelige Undersøgelser, som har fundet Sted, og som konstaterer, hvor stor Nyttevirkningen af Vaccinationen er, og hvor ringe Risikoen for farlige Komplikationer i Virkeligheden maa siges at være, vil virke beroligende paa de opskræmte Sind. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om Pressen vilde interessere sig saa meget for den Statistik, der her er fremlagt, at den gennem Dagbladene kunde komme til den store Offentligheds Kundskab.

Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, er der blevet rettet forskellige Spørgsmaal til samtlige Læger i Landet, og man maa virkelig forundres, naar man ser, at ca. 40 pCt. af Lægerne ikke tager mere Hensyn til en embedsmæssig Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen, end at de slet ikke besvarer den. Naar man skal beskæftige sig med et Spørgsmaal som Vaccinationen, er det, som jeg før bemærkede, ønskeligt at faa lagt alt saa klart og tydeligt frem som